

1. И почил Иосафат с отцами своими, и похоронен с отцами своими в городе Давидовом. И воцарился Иорам, сын его, вместо него.

УПО: І спочив Йосафат із своїми батьками. І був він похований із своїми батьками в Давидовому Місті, а замість нього зацарював син його Єгорам.

KJV: Now Jehoshaphat slept with his fathers, and was buried with his fathers in the city of David. And Jehoram his son reigned in his stead.

2. И у него [были] братья, сыновья Иосафата: Азария и Иехиил, и Захария и Азария, и Михаил и Сафатия: все сии сыновья Иосафата, царя Израилева.

УПО: І були в нього брати, Йосафатові сини: Азарія, і Єхіїл, і Захарій, і Азарія, і Михаїл, і Шефатія, усі вони сини Йосафата, Ізраїлевого царя.

KJV: And he had brethren the sons of Jehoshaphat, Azariah, and Jehiel, and Zechariah, and Azariah, and Michael, and Shephatiah: all these were the sons of Jehoshaphat king of Israel.

3. И дал им отец их большие подарки серебром и золотом и драгоценностями, вместе с укрепленными городами в Иудее; царство же отдал Иораму, потому что он первенец.

УПО: І дав їм їхній батько великі подарунки срібла, і золота, і коштовності з твердинними містами в Юді, а царство дав Єгорамові, бо він первороджений.

KJV: And their father gave them great gifts of silver, and of gold, and of precious things, with fenced cities in Judah: but the kingdom gave he to Jehoram; because he was the firstborn.

4. И вступил Иорам на царство отца своего и утвердился, и умертвил всех братьев своих мечом и также [некоторых] из князей Израилевых.

УПО: І став Єгорам на царстві батька. І зміцнився він, і позабивав усіх братів своїх мечем, а також декого з Ізраїлевих зверхників.

KJV: Now when Jehoram was risen up to the kingdom of his father, he strengthened himself, and slew all his brethren with the sword, and divers also of the princes of Israel.

5. Тридцати двух лет [был] Иорам, когда воцарился, и восемь лет царствовал в Иерусалиме;

УПО: Єгорам був віку тридцяти й двох літ, коли зацарював, і царював вісім літ в Єрусалимі.

KJV: Jehoram was thirty and two years old when he began to reign, and he reigned eight years in Jerusalem.

6. и ходил он путем царей Израильских, как поступал дом Ахавов, потому что дочь Ахава была женою его, --и делал он неугодное в очах Господних.

УПО: І ходив він дорогою Ізраїлевих царів, як робив Ахавів дім, бо Ахавова дочка була йому за жінку. І робив він зло в Господніх очах.

KJV: And he walked in the way of the kings of Israel, like as did the house of Ahab: for he had the daughter of Ahab to wife: and he wrought that which was evil in the eyes of the LORD.

7. Однакоже не хотел Господь погубить дома Давидова ради завета, который заключил с Давидом, и потому что обещал дать ему светильник и сыновьям его на все времена.

УПО: Та не хотів Господь погубити Давидів дім ради заповіту, що склав був із Давидом, і як говорив дати світильника йому та синам його по всі дні.

KJV: Howbeit the LORD would not destroy the house of David, because of the covenant that he had made with David, and as he promised to give a light to him and to his sons for ever.

8. Во дни его вышел Едом из-под власти Иуды, и поставили над собою царя.

УПО: За його днів відпав був Едом з-під Юдиної руки, і настановили над собою царя.

KJV: In his days the Edomites revolted from under the dominion of Judah, and made themselves a king.

9. И пошел Иорам с военачальниками своими, и все колесницы с ним; и встав ночью, поразил Идумеян, которые окружили его, и начальствующих над колесницами.

УПО: І пішов Єгорам зо своїми зверхниками, і всі колесниці з ним. І сталося, що він устав уночі та й побив Едома, що оточив був його, та зверхників колесниць.

KJV: Then Jehoram went forth with his princes, and all his chariots with him: and he rose up by night, and smote the Edomites which compassed him in, and the captains of the chariots.

10. Однако вышел Едом из-под власти Иуды до сего дня. В то же время вышла и Ливна из-под власти его, потому что он оставил Господа Бога отцов своих.

УПО: І відпав Едом з-під Юдиної руки, і так є аж до цього дня. Тоді того часу відпала й Лівна з-під руки його, бо він покинув Господа, Бога своїх батьків.

KJV: So the Edomites revolted from under the hand of Judah unto this day. The same time also did Libnah revolt from under his hand; because he had forsaken the LORD God of his fathers.

11. Также высоты устроил он на горах Иудейских, и ввел в блужение жителей Иерусалима и соблазнил Иудею.

УПО: Також він наробив пагірків по Юдиних містах, і вчинив перелюбами єрусалимських

мешканців, а Юду звів.

KJV: Moreover he made high places in the mountains of Judah and caused the inhabitants of Jerusalem to commit fornication, and compelled Judah thereto.

12. И пришло к нему письмо от Илии пророка, в котором было сказано: так говорит Господь Бог Давида, отца твоего: за то, что ты не пошел путями Иосафата, отца твоего, и путями Асы, царя Иудейского,

УПО: І прийшов до нього лист від пророка Іллі такого змісту: Так говорить Господь, Бог Давида, твого батька: За те, що не ходив ти дорогами Йосафата, свого батька, і дорогами Аси, Юдиного царя,

KJV: And there came a writing to him from Elijah the prophet, saying, Thus saith the LORD God of David thy father, Because thou hast not walked in the ways of Jehoshaphat thy father, nor in the ways of Asa king of Judah,

13. а пошел путем царей Израильских и ввел в блужение Иудею и жителей Иерусалима, как вводил в блужение дом Ахавов, еще же и братьев твоих, дом отца твоего, которые лучше тебя, ты умертвил,

УПО: а ходив дорогою Ізраїлевого царя, і вчинив перелюбниками Юду та мешканців Єрусалиму, як чинив перелюбниками дім Ахавів, а також братів своїх, дім свого батька, ліпших від тебе, ти позабивав,

KJV: But hast walked in the way of the kings of Israel, and hast made Judah and the inhabitants of Jerusalem to go a whoring, like to the whoredoms of the house of Ahab, and also hast slain thy brethren of thy father's house, which were better than thyself:

14. [за то], вот Господь поразит поражением великим народ твой и сыновей твоих, и жен твоих, и все имущество твое,

УПО: то ось ударить Господь великою поразою в народі твоїм, і в синах твоїх, і в жінках твоїх, і в усьому маєтку твоєму.

KJV: Behold, with a great plague will the LORD smite thy people, and thy children, and thy wives, and all thy goods:

15. тебя же [самого] --болезнью сильною, болезнью внутренностей твоих до того, что будут выпадать внутренности твои от болезни со дня на день.

УПО: А ти будеш у великих хворобах, у хворобі нутра свого, аж вийдуть нутрощі твої через довгочасну хворобу.

KJV: And thou shalt have great sickness by disease of thy bowels, until thy bowels fall out by reason of the sickness day by day.

16. И возбудил Господь против Иорама дух Филистимлян и Аравитян, сопредельных Ефиоплянам;

УПО: І збудив Господь на Єгорама духа филистимлян та арабів, що при етіопах.

KJV: Moreover the LORD stirred up against Jehoram the spirit of the Philistines, and of the Arabians, that were near the Ethiopians:

17. и они пошли на Иудею и ворвались в нее, и захватили все имущество, находившееся в доме царя, также и сыновей его и жен его; и не осталось у него сына, кроме Охозии, меньшего из сыновей его.

УПО: І вийшли вони на Юду, і ввірвалися до нього, і позабирали увесь маєток, що знаходився в царському домі, а також синів його та жінок його. І не позосталося в нього сина, окрім Єгоахаза, наймолодшого з синів його.

KJV: And they came up into Judah, and brake into it, and carried away all the substance that was found in the king's house, and his sons also, and his wives; so that there was never a son left him, save Jehoahaz, the youngest of his sons.

18. А после всего этого поразил Господь внутренности его болезнью неизлечимую.

УПО: А по всьому тому вдарив його Господь у нутрощах його невидужною хворобою.

KJV: And after all this the LORD smote him in his bowels with an incurable disease.

19. Так было со дня на день, а к концу второго года выпали внутренности его от болезни его, и он умер в жестоких страданиях; и не сожег для него народ его [благовоний], как делал то для отцов его.

УПО: І сталося по певному часі, коли надійшов кінець двох років, вийшли його нутрощі від хвороби його, і він помер у тяжких болях. А народ його не зробив для нього спалення пахощів, як робили спалення батькам його.

KJV: And it came to pass, that in process of time, after the end of two years, his bowels fell out by reason of his sickness: so he died of sore diseases. And his people made no burning for him, like the burning of his fathers.

20. Тридцати двух [лет] был он, когда воцарился, и восемь лет царствовал в Иерусалиме, и отошел неоплаканный, и похоронили его в городе Давидовом, но не в царских гробницах.

УПО: Він був віку тридцяти й двох літ, коли зацарював, а царював вісім літ в Єрусалимі. І відійшов він, і ніхто за ним не жалував; і поховали його в Давидовому Місті, та не в царських гробах.

KJV: Thirty and two years old was he when he began to reign, and he reigned in Jerusalem eight years, and departed without being desired. Howbeit they buried him in the city of David,

but not in the sepulchres of the kings.